

ACC. NR. M. 7662 : 1-8.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Österlund
Härad: Västbo Adress: Box 5, Hållerstorp
Socken: Kulltorp Berättat av: Emma Österlund
Uppteckningsår: 1941. Född år 1862 i Kulltorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ordstär o. talerätt s. 1-8.

Skriv endast på denna sida!

Den känd som ^{en} urbä*
i skogen, lite inte många
brak...

* = Nidgas

Man brukade frö till-
ämpa detta ordstav när
talet föll på person som
inte var glad åt att ge
sig i väg till ett arbete, o.s.v....

Så har du gör de-, här
har du gör de-, så Magnus
Ohlsson, gav hatten stegh...

Om en skickar en so åt
Pom så är de- en so
så kan komma tillbaka...

Så brukade man säga om
människor som inte gick att

fä någon anspråk ...
De- som bryter fä- gis-
arna betala ...

fä sade man då barnen
fick skära upp det fä-
äldrarna bebit i sin
tid.

Nu har de lockat
i baka vaffla ...
fä sade man till barn
som gjort några bravader ..

Nai som har beiddat, så
är de- darna ...

fä brukade man säga om
senfärdigt folk som aldrig
blev född med något

Flera personer gav uppgifter

= saggan

= bager

till ordstäv som sedan gam-
la tider cirkulerat i sock-
nen. Så var det med Lalle
Dyr som man alltid hade
många ordstäv efter.

De färas i krogarna, så
Dyr - Lalle, led av skilvot-
ter...

Skänkan kom och satan
kan, så Johannes på kuller,
agrande väckelsypredikant...

Vi ska väl se på väven så
blinda Lalla...

Råven biter aldrig nåna lutt. (=lyga)

flakta är värst så riven
om de röda lunnarna (= röda
så brukade man säga då (= lunnar-
man fick obehag av släkt-
ingarna på något sätt.
Ful spår och skam
har...

Detta ordstäv brukade
man använda då talet fäll
på de giriga. Man menade
att det blev inte till vi-
gen välsignelse med girigheten.

lunda barn är sorgelorn
så brukade man säga för då
det blott fanns ett barn i
en familj då mestadels
detta barn blev bostadskänt...

Ja ska ge de-på söta kvöl,
Så gullman, gull gubben sin
jula omandingard...

Välsignad vare du blund kvin-
ne, sade Magnus Olsson, till
Korkaren...

Så vita karana släss, så
Eli-Lösa, sig svästornen...

=vita)
=kararna)

Ingen var så bra gärl som
ja, ingen var så gramma
skutar som ja, ingen var
så bra kärning som ja, så
Kalle i Juncusörp, gick i
skogen, prata för sig själv...

Som en är klädd, blir en klädd..
Få brukade man säga när
någon kom dåligt klädd...

Töset far, de är mors nyöl
som går, så dottern slösa-
-de bort morsarvet...

Min kaja går omkring å
Bärs kvarn går omkring,
men min kaja går om-
kring på ett alligt vis,
så "fuallen" om husken
sin och kvarnen i grann-
gården...

kvinn-
= kvarn)

Är varit ju till, så Hjertberg
singlade slutt med sig själv...

Hai gasa ger kare, vill
kom ha kom igen...

Detta ordet begagnades
för då någon gav en giva
i bygg om att gå dubbelt
så mycket tillbaka.

Hörsgångens och karinga-
dans, varar inte till kväl-
len...

Rippen väl, glickor, rippen
väl ve väjarna där finna
vanka fann, så fann i fann
till flikarna fann

= finna

Han kom i mörke, å gick
i mörke, å han luktade som

en skomakare, sa' flickan
om barnafadern...

Det ar' inget fel pa' priset,
sade gumman, gick kluten
till skänk...

Det ar' val' inte meningen att
du ska ringa for' de barna,
sa' gubben, sig somen stoppa
barnvagnspengarna i egen ficka...

Den som viskar kan lugna
den som surusslar kan stjäl
sa' bonden, sig pigen snatta tocken...

Tocket kan lika gärna falla
på en kaka som på a lac-
vagn..

(Ladning)
ti kunde
man säga
vid giftern
mit..